

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΚΑΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ηλικιωμένοι τα αθώα θύματα τής μνημονιακής αγριότητας

ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΤΟ 1992-2003

Στην πατρίδα μας, επειδή έχει επικρατήσει το σύνθημα «δεν πληρώνω», δεν πληρώνει ο ένας για κάτι, δεν πληρώνει ο άλλος για κάτι άλλο και έκαναν την Ελλάδα μας οίκο ανοχής. Άλλα τί λέω ο βλαξ, οι νταβατζήδες δεν αστειέυνται αν δεν πληρώσεις την... επίσκεψή σου στους ναούς τής ποδονής. Και λέω, μάπως πρέπει να αναθέσουμε στους «νταβατζήδες» που ανακάλυψε ο Κώστας Καραμανλής να εισπράξουν τα χρέα των φοροφυγάδων μεγαλοεπιχειρηματιών και των κομμάτων;

Θύματα αυτής τής ασυδοσίας με τη φοροδιαφυγή και τής λεπλασίας των τραπεζών από τους έχοντες και κατέχοντες είναι σύμμερα οι νέοι με 50% στις ουρές των ανεργών και οι πλικιωμένοι που είδαν τις συντάξεις τους να μειώνονται 11 φορές από όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα μας στην εποχή των Μνημονίων.

Ομως, όσο απαράδεκτο και αν είναι το ποσοστό ανεργίας των νέων, τουλάχιστον αυτοί μπορούν να κάνουν έστω ανασφάλιστοι βαριές δουλειές για ένα μεροκάματο, ή και να μεταναστεύσουν. Οι πλικιωμένοι, όμως, είναι αιχμάλωτοι τού γηρασμένου κορμού τους και όμπροι των πολιτικάνπδων που «έφαγαν» το βιος τους.

Τια πτώχευση των πλικιωμένων δεν είναι υπεύθυνοι μόνο αυτοί που διαχειρίζονται την οικονομική κρίση, ούτε αυτοί που την προκάλεσαν και θα πρέπει να λογοδοτήσουν μια μέρα.

Το κακό άρχισε πολύ πριν, με ένοχους τον Μπτσοτάκη και τον Σημίτη που πρόσφεραν συντάξεις σε πενντάρηδες ευνοούμενούς τους και ίζογράισαν τα χρήματα των πλικιωμένων στα ασφαλιστικά ταμεία.

Επειδή σ' αυτή τη σπάλη πάντα τεκμηρίωνται τις καταγγελίες μας, αντηγράφω περιληπτικά τί έγραψε η εφημερίδα «Το Βήμα» στις 21 Αυγούστου 2012 με τίτλο «Ασφαλιστικά Ταμεία: Η μεγάλη λποτεία»:

«Το πρόβλημα της διαχείρισης των αποθεματικών των Ταμείων αρχίζει από την δεκαετία του '50. Από το 1950 μέχρι τα μέσα

της δεκαετίας του '80 τα αποθεματικά των Ταμείων ήταν σε άτοκους λογαριασμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και με αυτά τα λεφτά χρηματοδοτούσαν τον Μποδοσάκη, τον Νιάρχο, τον Ανδρεάδη και τους λοιπούς «επιχειρηματίες» για να έρθει η πολυπόθητη «οικονομική ανάπτυξη» που όμως αφορούσε τους λίγους.

Έχει υπολογιστεί ότι οι απώλειες από τόκους την περίοδο αυτή (με μεγάλες περιόδους υψηλού πληθωρισμού και υψηλών επιτοκίων) ανέρχονται στο ποσό των 70 περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ ή 25 τρις δραχμές. Όμως θα πρέπει να επισημάνουμε και το ότι την περίοδο εκείνη η κλοπή – γιατί περί κλοπής πρόκειται – δεν είχε γίνει τόσο αισθητή γιατί και οι συντάξεις ήταν χαμπλές και οι συνταξιούχοι ήταν λίγοι.

Το πρόβλημα έγινε αντιληπτό από την πρώτη κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου η οποία ήταν και η μόνη που έδωσε μια κάπως ορθολογική και βιώσιμη (για εκείνη την εποχή) λύση. Τα κεφάλαια των Ταμείων ήταν μεν δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδος αλλά τοκίζονταν με επιτόκιο 14% (όταν βέβαια τα επιπόκια στις καταθέσεις ήταν κατά μέσο όρο πάνω από 20%). Όταν έφτασε η ώρα όμως να πάρουν τις συντάξεις τους οι εργαζόμενοι που τόσα χρόνια πλήρωναν τις εισφορές τους, οι κυβερνήσεις Μπτσοτάκη και Σημίτη έφτασαν στο σημείο να τους ζητάνε και τα ρέστα...

Άρχισαν να επικαλούνται το «δημογραφικό πρόβλημα» και την «αύξηση του προσδόκιμου ζωής»... Και συνέχισαν την προσπάθεια να εκμεταλλευτούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών Ταμείων σε όφελος του κεφαλαίου. Επειδή η κατάσταση είχε φτάσει στο απροχώρητο έπρεπε να καλύψουν την όλη προσπάθεια με φερετζέ. Και βρήκαν το κόλπο των δήθεν υψηλών αποδόσεων που θα προσφέρει την επένδυση μέρους των αποθεματικών σε μετοχές και σε προϊόντα υψηλού κινδύνου. Με ποιο τρόπο;

Το 1992 η κυβέρνηση Μπτσοτάκη θεωρούτει για πρώτη φορά την τοποθέτηση του 20% των αποθεματικών των Ταμείων σε

μετοχές και σε τραπεζικά προϊόντα υψηλού ρίσκου. Το 1995 η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ (με συμφωνία της Νέας Δημοκρατίας) επιτρέπει την πρόσληψη από τις Διοικήσεις των ασφαλιστικών Ταμείων Τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών σε ρόλο συμβούλου. Το 1999 η κυβέρνηση Σημίτη (και πάλι με συμφωνία της Νέας Δημοκρατίας) ανεβάζει το ποσοστό των αποθεματικών που τζογάρονται στο χρηματοπιστήριο στο 23%. Την ίδια περίοδο (συμπτωματικά άραγε) μεταβιβάζεται ο έλεγχος του τραπεζικού συστήματος στον ιδιωτικό τομέα και γιγαντώνεται το ιδιωτικό τραπεζικό κεφάλαιο.

Μήπως τελικά οι αποδόσεις των κεφαλαίων των ασφαλιστικών Ταμείων ήταν υψηλές; Το πραγματικό ερώτημα είναι πόσες φορές θα παίξεις γκανιάν στον υπόδρομο και θα κερδίσεις; Ακριβώς αυτό έγινε. Τα ταμεία την τριετία 1999-2002 έκασταν γύρω στα 3,5 δις ευρώ. Άλλα δεν έφτανε αυτό. Το 2003 η κυβέρνηση Σημίτη επέτρεψε στα Ταμεία να επενδύσουν τα αποθεματικά τους σε χρηματιστριακά παράγωγα. Χρηματιστριακά προϊόντα πολύ υψηλού ρίσκου που δεν είναι τίποτα περισσότερο από αέρα κοπανιστό....

Η τελευταία μεγάλη λποτεία συντελέστηκε με το κούρεμα των ομολόγων. Και βέβαια το διαρκές έγκλημα της διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας των Ταμείων. Αφότε οι οικοδομήσαν τα παραμύθια περί υψηλών συντάξεων και φέρτε πίσω τα κλεμένα, έγραψε ο Βασιλάκης Μανόλης στο «Βήμα».

Και επαναλαμβάνω το ερώτημά μου: Δεν πρέπει να τιμωρηθούν οι ένοχοι για τη δυστυχία που επέβαλαν στους άμιορους συνταξιούχους με τη λποτεία σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων;

Ο απολογισμός της Κατοχής

Αύριο 12 Οκτωβρίου είναι η περίτειος απέλευθερωσης της Αθήνας από τους Γερμανούς κατακτητές και στη σελίδα 29 σήμερα θα διαβάσετε σχετικό ρεπορτάζ. Ας διαβάσουμε μερικές λεπτομέρειες από τις θηρι

ωδίες των ναζί:

Η Ελλάδα απώλεσε περίπου το 10% του συνολικού πληθυσμού της (που τότε ανέρχονταν σε 7,3 εκατομμύρια) εξαιτίας της πείνας, των κακουχιών, των βομβαρδισμών, των πολεμικών συγκρούσεων και των εκτελέσεων, ενώ 880.000 έμειναν ανάπτροι χωρίς να μπορούν να εργαστούν (έκθεση Αθ. Σμαρούνη).

Οι Ισαρπλιτικές Κοινότητες της Ελλάδας αποδεκατίστηκαν, καθώς η πλειοψηφία των μελών τους δολοφονήθηκε στα στρατόπεδα θανάτου. Οι απώλειες έφτασαν το 87% του προπολεμικού εβραϊκού πληθυσμού της Ελλάδος, από τα υψηλότερα ποσοστά της Ευρώπης.

Οι κατακτητές έκαψαν 1.170 χωριά, τα περισσότερα στην Ήπειρο. Η αγροτική και πιο βιομηχανική παραγωγή γνώρισαν δραματική πτώση. Ολική ήταν η καταστροφή του σιδηροδρομικού και οδικού δικτύου, του Ιοθμού της Κορίνθου, των εγκαταστάσεων του πλήρως εκσυγχρονισμένου λιμανιού του Πειραιά και των αεροδρομίων. Το 75% του εμπορικού στόλου που προπολεμικά ήταν ο ένατος μεγαλύτερος σε χωρητικότητα, και το - των οικοδομών, περίπου 1.500.000 σπίτια, καταστράφηκαν. Ατελείωτος είναι ο κατάλογος με τις καταστροφές στο πλευρικονιακό δίκτυο, στις βιομηχανίες, στις επιχειρήσεις, στις υποδομές που ξεφριθώθηκαν (Έκθεση Κ. Α. Δοξιάδη για Υπουργείο Δημοσίων Έργων, 1946).

Μόνο το 1941-42 εκτιμήθηκε ότι τα έξοδα Κατοχής ανέρχονταν στο ισοδύναμο του 113,7% του εθνικού εισοδήματος (Έκθεση Αθ. Σμαρούνη). Καθώς οι δαπάνες Κατοχής ολοένα αυξάνονταν για να λάβουν εν τέλει τρομακτικές διαστάσεις τα ελλείμματα του προϋπολογισμού αυξήθηκαν σε τρομακτικά επίπεδα: από 4% το 1938-9 σε 71% το 1941-2 και σε 93% το 1943-44 (Έκθεσεις της Τράπεζας της Ελλάδος).

Κεντροαριστερά

Η Ελλάδα έχει ανάγκη ένα μεγάλο κεντροαριστερό κόμμα σαν ανάχωμα ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ. Ομως το νέο κεντροαριστερό κόμμα που συναρμολογείται τώρα θα διαλυθεί στα εξ αναστέθη αν πρωταγωνιστές είναι οι παλιές καραβάνες με αμαρτωλό παρελθόν σαν Μνημονιακά δεκανίκια της Νέας Δημοκρατίας.

Η Ελλάδα γενικά χρειάζεται νέους πηγέτες που δεν θα σποκώνουν τα βαρίδια τής αποτυχημένης πολιτικής που οδήγησε την πατρίδα μας στην χρεοκοπία.

Τί καινούργιο έχει να προσφέρει η Φώφη και άλλοι συνυποψήφιοι της για να τους εμπιστεύσουν οι ελληνικοί λαοί; Οτα